

WSPÓLNOTA IARY

W NUMERZE:

- Boże Narodzenie w Adwencie
- Święto Niepodległości
- Dom Rain Mana
- Nabożeństwa świąteczne i noworoczne
 - Dar Życia
 - Kąć dla dzieci
 - Ks. abp dr Stefan Heße
- w Szkole Sobotniej

ROK XL
Hamburg 2017
nr 4/412

Nadchodzi

Emmanuel

Bóg z nami

Pismo religijno-społeczne Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu

- 3 Boże Narodzenie w Adwencie
- 5 Uroczystość Wszystkich Świętych
- 6 Co z tegoroczną Wigilią?
- 8 Czym jest wizyta duszpasterska?
- 10 Święto Niepodległości Polski
- 11 XVI Forum Charyzmatyczne
- 13 Spotkanie Rodzin Szenstackich
- 14 Dom Rain Mana...
- 17 O akcie odnowienia przyrzeczeń małżeńskich
- 19 Dar Życia
- 21 Wybory do nowej Rady Parafialnej
- 22 Odwiedziny ks. abpa Stefana Heße w Szkole Sobotniej
- 24 Regulacje prawne ws. wystąpień z Kościoła
- 26 Kalendarium naszej Misji
- 28 Bóg czyta listy
- 31 Porządek nabożeństw na święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok

Wydawca:

**Polska Misja Katolicka w Hamburgu,
Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg,
e-mail: biuro@pmk-hamburg.de
www.pmk-hamburg.de**

Redaguje zespół: ks. dr Jacek Bystron,
ks. Robert Kierbic, dr Henryk Koszałka,
s. Marta Krzych, Marlena Mallek, s. Janina
Słoma, ks. Robert Elak.
Redakcja zastrzega swoje prawo skracania
przesyłanych tekstów.

*Skład, łamanie tekstu i projekt graficzny:
ks. Tomasz Szcześniak (szczesniak@chojnice24.pl)*

<https://www.facebook.com/polskamisjahamburg>

Zdjęcie na okładce: kadr z serialu kostiumowego
„Maryja z Nazaretu” w reż. Giacomo Campiotti

Drodzy Parafianie Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu!

Cały Adwent, który rozpoczął się i niedługo zmierza do końca, skłania nas do tego, by iść w głąb. Te wszystkie dobre chęci, modlitwy, postanowienia, które są dla nas ważne, mają nam pokazać, że nie idziemy w kierunku posiadania, ale w kierunku bycia z Panem Bogiem, umocnienia relacji z Nim. Adwent podprowadza nas do powtórnego przyjścia Jezusa, ale równocześnie ostatnia część tego okresu liturgicznego przypomina nam Jego pierwsze przyjście w ciele. [...] Jeśli przez cały czas Adwentu słuchamy Słowa Bożego, to Słowo ukierunkowuje nas na prawdę będącą istotą świętowania Bożego Narodzenia.

Przeżywanie po chrześcijańsku Wcielenia Chrystusa nie może ograniczyć się tylko do zewnętrznych obrzędów. Postarajmy się dotrzeć do źródła tej radości, do samej Tajemnicy Wcielenia. Jednym ze sposobów takiego przeżywania tych świąt niech będzie wspólne śpiewanie kolęd i pastorałek. Ten piękny polski zwyczaj zanika w naszych rodzinach, w naszej kulturze wspólnego świętowania. Kolędy zawierają jakże bogate treści teologiczne. Sięgają do naszej narodowej tradycji, bogatej historii. Pozwalają nam odnaleźć tożsamość narodową i religijną. Niech nasze domy w tym czasie rozbrzmiewają kolędą nie tylko z płyt, ale śpiewaną w gronie rodziny i przyjaciół.

**„A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas, a tym, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi”
(J 1,12.14).**

Ta prawda niech Wam towarzyszy w przeżywaniu tegorocznych Świąt Bożego Narodzenia. Słowo – Jezus przyszedł przecież do każdej i każdego z nas – ludzi. Życie abyście Go rozpoznali w swoim życiu, abyście wsłuchiwali się w to, co On do każdego indywidualnie mówi i potrafil żyć na co dzień w radości, pokoju i miłości.

ks. kan. Jacek Bystron

BOŻE NARODZENIE W ADWENCIE

Nie wiem, czy się zgodzicie z taką tezą: *kiedyś święta były bardziej świąteczne; ale wielokrotnie spotykałem się ze stwierdzeniem, że „kiedyś to były święta, nie to, co teraz”...*

Zacząłem się zatem zastanawiać w czym jest problem?

Bez wątplenia wpływ na to, jak przeżywamy Święta ma nasza wiara. Czy rzeczywiście jest to dla nas Boże Narodzenie, czy może tylko dzień choinki, św. Mikołaja, czy święto zimy?

Jak ze wszystkim, także i tu ogromne znaczenie ma sposób, w jaki się do tych Świąt przygotowujemy.

Czym różniły się Święta sprzed dwóch, trzech, a może i czterech dekad od dzisiejszych? Co sprawiało, że były takie wyjątkowe? Ośmielałem się postawić tezę, że ogromne znaczenie w tym przypadku ma

odpowiednie przygotowanie, czyli właściwe przeżycie adwentu.

Przyznam się (bez bicia), że w dzisiejszych czasach trudno jest przygotować się do świętowania Bożego Narodzenia. Niezależnie od tego, czy jesteśmy w Niemczech, czy w Polsce, jeszcze znicze na grobach nie wystygły, a już jesteśmy bombardowani bożonarodzeniowym nastrojem. Z głośników słychać kolędy i pastorałki. Witryny sklepowe kuszą świąteczną scenerią i oczywiście namawiają do kupowania prezentów. Na co drugiej ulicy możemy spotkać Mikołaja ze sztuczną brodą i wypchanym brzuchem, który zachęca do robienia zakupów w jakimś sklepie. Tysiące spotkań „niby-opłatkowych”, gdzie obcy sobie ludzie składają sobie nic nie znaczące życzenia: *„przede wszystkim zdrowia – bo zdrowie jest najważniejsze”...*

Po tak intensywnym miesiącu pseudoadwentu, kiedy w końcu przychodzą te prawdziwe Święta, mamy ich już po prostu dosyć! Tymczasem adwent, to czas oczekiwania, nie świętowania.

Współczesny świat wmawia nam, że wszystko musimy mieć od zaraz. Po co czekać, weź kredyt i ciesz się upragnioną rzeczą już teraz. Po co Adwent, już teraz ciesz się świętami. Zapominamy o tym, że oczekiwanie, jako pewien stan, jest niezwykle istotny we właściwym przeżywaniu tego, czego oczekujemy. Kiedyś było to bardziej oczywiste, wynikało z natury, sama przyroda podpowiadała, że na pewne rzeczy trzeba poczekać, jak chociażby na nowalijki wczesną wiosną. Dziś, tak naprawdę, nowalijki możemy kupić o każdej porze roku w sklepie, bo sprowadzane są z różnych stron świata (mimo świadomości tego, że nie smakują tak dobrze).

Choć wiemy, że Boże Narodzenie poprzedzone jest Adwentem, to jednak nie jest to już dla nas czas oczekiwania, a raczej świętowania. Stąd też, gdy przychodzi ten właściwy czas my już jesteśmy zmęczeni.

Nie zachwycają nas potrawy wigilijne, bo od miesiąca się nimi raczymy na różnego rodzaju spotkaniach. Pojawia się „kolędo-wstręt”, bo ileż można śpiewać

i słuchać kolęd. Choinka, która już od długiego czasu stoi w domu zaczyna gubić swoje igły, więc też czym prędzej trzeba ją wyrzucić. A kolejne przełamywanie się opłatkiem i tak straciło już swój urok, bo to wigilijne jest stopierwszym w tym roku...

Czytając to pewnie myślicie sobie: *cóż za pesymistyczny tekst.*

Na szczęście nie musi tak być, jak to opisałem. Wystarczy, że przywrócimy właściwe znaczenie Adwentu. Czas oczekiwania, będzie czasem oczekiwania. Świętowanie rozpoczniemy dopiero przy stole wigilijnym. Wystarczy powrócić do wielowiekowych tradycji naszych ojców, kiedy to właśnie w Adwencie odmawiano sobie wielu rzeczy, aby choć troszkę za nimi zatęsknić i uświadomić sobie ich wyjątkowość. Adwent ma tyle pięknych pieśni, to właśnie teraz jest czas na ich wykonywanie, a nie kolędy. A choinkę tradycyjnie wnoszono do domu i ubierano dopiero w Wigilię.

Pamiętajmy, że drobne rzeczy potrafią zbudować Święta, albo całkowicie je zmarginalizować. Wszystko zależy tak naprawdę od nas.

Świat niech sobie mówi, co chce, ja Święta rozpocznę dopiero w wigilijny wieczór!

ks. Robert Elak

WARSZTATY DLA LEKTORÓW

W dniach **od 2 lutego do 4 lutego 2018r.** odbędą się warsztaty dla Lektorów, zarówno tych, którzy już pełnią posługę w naszej Misji, jak i tych, którzy chcieli by zostać Lektorami!

Rozpoczynamy 2 lutego o godz. 19.00 mszą św. w kościele św. Józefa - HH-Altona.
Wcześniejsze zgłoszenia u ks. Tomasza

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Dnia 1 listopada Kościół katolicki obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych. Jest to dzień, w którym Kościół modli się za wszystkich świętych, zarówno tych wyniesionych na ołtarze, jak tych anonimowych. Święto to ma wymiar powszechny, celebrowane jest w każdym kościele katolickim na całym świecie.

W naszej Misji uroczyste celebrowanie tej Uroczystości odbyło się w sobotę 4 listopada; najpierw o godz. 14.00 mszą św. w kaplicy XIII na cmentarzu Olhendorf. Po zakończonej celebracji udaliśmy się w procesji na cmentarz, aby pomodlić się za zmarłych, którzy wyprzedzili nas już w pielgrzymce do wieczności. Zapalono na grobach dziesiątki zniczy, dzieci i młodzież składała wiązanki kwiatów jako symbol naszej pamięci o zmarłych.

Tego dnia oprócz płynącej z głębi serca modlitwy, chwil zamyślenia i zadumania

nad wiecznością i naszą drogą w kierunku świętości nie zabrakło wspaniałej pogody, która być może przyczyniła się do tak licznej obecności wiernych naszej Misji. Dziękujemy serdecznie za Waszą obecność, słowa podziękowania kierujemy także do pana Piotra Golemy - Konsula Generalnego w Hamburgu, za obecność i piękne słowa skierowane w czasie procesji.

Natomiast w środę 1 listopada z racji Uroczystości Wszystkich Świętych o godz. 16.00 na terenie byłego obozu koncentracyjnego w Neuengamme uczestniczyliśmy w nabożeństwie żałobnym, modląc się za poległych, pomordowanych i ofiar wojny. Złożono wieńce i kwiaty, zapłonęły znicze. W uroczystościach tych uczestniczyła delegacja Konsulatu Generalnego RP w Hamburgu, której przewodniczył pan Konsul Adam Borkowski.

CO Z TEGOROCZNĄ WIGILIĄ?

Zdarza się co jakiś czas, że 24 grudnia wypada w niedzielę. Co wtedy z Wigilią? Obchodzić ją w sobotę czy w niedzielę?

Adwent jest okresem liturgicznym rozpiętym na cztery tygodnie i ani dnia dłużej. Nie zawsze są to pełne tygodnie, jako że Boże Narodzenie związane z 25 grudnia wypada czasem - jak w tym roku - w poniedziałek. Wtedy z czwartego tygodnia Adwentu zostaje nam tylko jeden dzień: niedziela.

Mimo takiego czasowego okrojenia wierni nie tracą nic z treści duchowych. Adwent jest bowiem skonstruowany jakby dwupoziomowo. Jego pierwsze dni są uporządkowane w kolejne tygodnie. Ostatnie - od 17 do 24 grudnia - są tzw. bliższym przygotowaniem i dni powszednie "wypierają" liturgiczny cykl tygodniowy. Liturgia jest wtedy uzależniona od daty

w kalendarzu, nie zaś od dnia tygodnia. Prawidłowość ta nie dotyczy niedziel. Tak oto 24 grudnia w kościołach katolickich liturgia Mszy św. będzie sprawowana z formularza czwartego niedzieli Adwentu.

Wigilia Uroczystości Bożego Narodzenia rozpoczyna się po pierwszych niesporach i jest częścią wspomnianej uroczystości. W sensie liturgicznym jest to bowiem nocne czuwanie połączone z udziałem w specjalnym nabożeństwie. Tylko potocznie utarło się, że wigilią nazywamy cały dzień poprzedzający jakąś wielką uroczystość. Ale niektórzy kojarzą Wigilię wyłącznie z Bożym Narodzeniem i tę jako jedyną piszemy wielką literą.

Nie ma zatem żadnych podstaw, by mniemać, że tegoroczna Wigilia przypada w sobotę 23 grudnia. Jako że jest częścią Bożego Narodzenia, nie może być obchodzona w środku Adwentu - przed

jego czwartą niedzielą. Przecież nikt nie ma wątpliwości, że w niedzielę 24 grudnia w kościołach nie będzie się jeszcze śpiewać kolęd. **Przy okazji uwaga: przyjdzie na tzw.**

Pasterkę nie zwalnia w tym przypadku z obowiązku udziału we Mszy św. niedzielnej, w ciągu dnia. Uczestnictwo w Pasterce jest natomiast spełnieniem obowiązku udziału we Mszy św. w Boże Narodzenie.

Zdaje się, że większość katolików, bardziej niż nad zawłościami liturgii zastanawia się, kiedy łamać się opłatkiem i postawić karpia na stole. Inni pytają wreszcie, czy w tym roku 24 grudnia obowiązuje post. Pokuszę się zatem o kilka wskazówek, zastrzegając, że ich zlekceważenie nie jest grzechem ciężkim, a jedynie pewną niedoskonałością, rozminięciem się z duchowością Kościoła wyrażoną w liturgii.

Bez ważnych przyczyn (np. niemożności spotkania się z całą rodziną w innym terminie) nie należy przesuwać wieczyry

wigilijnej na dni poza 24 grudnia. Człowiek bowiem potrzebuje synchronizacji znaków zewnętrznych z tym, co ma przeżywać w sercu.

Co zaś dotyczy wigilijnego postu, warto wiedzieć, że jest on częścią polskiej tradycji, a nie wynika z przepisów kościelnych. Zgodnie z przepisami natomiast we wszystkie niedziele i uroczystości liturgiczne post nie obowiązuje. Nawet gdyby uroczystość wypadła w piątek Wielkiego Postu. W niedziele i uroczystości nie powinniśmy się umartwiać, ponieważ tego dnia świętujemy zwycięstwo Chrystusa i Kościoła. Nie ma jednak nakazu jedzenia w te dni mięsa. Możemy więc zachować piękną polską tradycję (nie jest to obowiązek) i również w tegoroczną Wigilię spożywać wyłącznie potrawy postne. Nie powinniśmy tego robić w duchu umartwienia, ale dla lepszego wejścia w klimat Bożego Narodzenia.

Ks. H.Z.

źródło: <http://niedziela.pl>

Drodzy Parafianie i Goście Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu!

*„Jezus przechodzi dzisiaj pośród nas...”
Radosnego oczekiwania na przyjęcie Bożego Syna do swego życia,
Mocy Ducha Świętego, Który pomoże nam uwielbiać Boga
I zasiewać ziarno pokoju wśród Bliskich,
Wielu darów Bożych w Nowym 2018 Roku!*

Z modlitwą -

Ks. Proboszcz Jacek Bystron z Wikariuszami, Siostrami Zakonnymi i Współpracownikami

CZYM JEST WIZYTA DUSZPASTERSKA?

Święta Bożego Narodzenia to Święta pełne miłości, braterstwa i radości. Wśród chrześcijan wytwarzają one szczególną więź i poczucie wspólnoty przez przeżywanie prawdy o Wcieleniu Bożego Słowa i zstąpieniu Syna Bożego na ziemię. Klimat tych Świąt sprawia, że ludzie w tym okresie chcą być bliscy sobie, chcą ten czas przeżywać razem w rodzinie przy stole wigilijnym.

Tradycja kolędowania sięga dalekiej przeszłości. Już we wczesno-średniowiecznych dokumentach kościelnych natrafiamy na ślady kolędowania w okresie świąt Bożego Narodzenia jako formę bezpośredniego kontaktu z wiernymi w bardzo rozległych wtedy obszarowo parafiach. Uzasadnienia tej praktyki doszukiwano się już dawno m.in. w zapisie Ewangelii św. Mateusza (Mt 2,2). Czytamy tam, że mędrcy oddawszy pokłon narodzonemu

Jezusowi wracali inną drogą do swoich krajów. Legenda poszerzyła ten zapis o to, że rozchodzili się, odwiedzali różne miasta i wioski i rozgłaszali wieść o Bogu narodzonym w ludzkiej postaci. Zapis u św. Łukasza mówi, iż Chrystus poleca swoim 72 uczniom, aby szli „do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść miał” (Łk 10, 1-12).

Mało kto wie, że do tych bożonarodzeniowych odwiedzin parafian, kapłan, przez przyjęcie urzędu posługiwania duszpasterskiego, jest zobowiązany na mocy Kodeksu Prawa Kanonicznego celem wzajemnego poznania się. Czytamy w nim: „proboszcz winien nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza niepokojach i smutku oraz umacniając ich w Panu, jak również – jeśli w czymś nie domagają – roztropnie ich korygować” (kan. 529 § 1 KPK).

Nieprzypadkowo kolęda odbywa się po świętach Bożego Narodzenia, kiedy to wspominamy przyjście Boga na ziemię. Okres Bożego Narodzenia jest czasem pogłębienia więzów z Bogiem, z rodziną, jak również z parafią. Kolęda jest oficjalną wizytą duszpasterską, dlatego przyjęcie kapłana w naszych domach jest wyrazem naszej wiary i przywiązania do Kościoła i duszpasterzy.

Niestety zanika już zwyczaj umieszczania na drzwiach domu symboli: C+M+B. Co oznaczają litery: C+M+B? Św. Augustyn odczytuje w tych znakach chrześcijańską myśl: „*Christus Multorum Benefactor*”, czyli:

„Chrystus dla wielu jest dobroczyńcą”. Starochrześcijańskie tłumaczenie, zbliżone do myśli św. Augustyna, jest złączone z treścią modlitw kolędowych: „*Christus Mansionem Benedicat*” – „*Niech Chrystus błogosławi temu mieszkaniu*”.

Jest to również nawiązanie do wydarzeń Starego Testamentu, gdzie oznaczenie domów krwią baranka paschalnego miało chronić dom i jego mieszkańców od nieszczęścia, było także publicznym wyznaniem do jakiej wspólnoty religijnej się należy. Tak więc chrześcijanie, którzy przyjmują kapłana z wizytą duszpasterską dają świadectwo swojej przynależności do Kościoła.

źródło: <http://swaugustyn.pl>

INFORMACJE OGÓLNE O KOLĘDZIE

Wizyta duszpasterska księdza w domach parafian ma następujące motywy i cele:

- wniesienie Bożego błogosławieństwa do naszych domów
- wspólna modlitwa całej rodziny
- poznanie parafian, rodzin, ich środowiska życia, ich radości i problemów, przedstawienie przez parafian swoich sugestii, propozycji, uwag
- wymiar ewangelizacyjny wobec osób i rodzin trochę oddalonych od Boga, zachęcenie do życia bardziej religijnego i uczciwego szukania Boga
- możliwość rozmowy z księdzem, zapytania o sprawy wiary i moralności

**Należy przygotować na stole krzyż, zapaloną świecę, wodę święconą i kropidło.
Można też położyć Pismo święte.**

**ZGŁOSZENIA NA DUSZPASTERSKIE ODWIEDZINY WIERNYCH
TZW. KOLĘDĘ PROSIMY ZGŁASZAĆ W BIURZE PARAFIALNYM NASZEJ MISJI
OSOBIŚCIE, BĄDŹ TELEFONICZNIE LUB BEZPOŚREDNIO U KSIĘŻY.**

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI

Historia polskiego narodu jest tak obfita w ważne dla Polaków wydarzenia, że prawie każdy miesiąc można by nazwać miesiącem pamięci narodowej. Listopad jest pod tym względem szczególnie uprzywilejowany. 11 listopada 1918 r. nastąpiło zakończenie I wojny światowej. Dla tych Polaków, dla których wolność, patriotyzm, umiłowanie ojczyzny nie były pustymi hasłami, ale stanowiły treść ich życia i działania, odzyskanie niepodległości po 123 latach niewoli było wydarzeniem, które dyktowało poczynania i kształtowało ich postawę życiową i patriotyczną.

Adla nas młodych, czy miłość do narodu dyktuje nam potrzebę poznania jego historii i kultury? Czy cechuje nas troska o los narodu i Ojczyzny? Czy zdajemy sobie sprawę czym jest dla nas i naszej Ojczyzny wolność? Każde minione pokolenie Polaków wierzyło

niezłomnie, że upragniona wolność kiedyś nadejdzie. Ta wiara przekazywana była z ojca na syna. Ona nakazywała im pracować i żyć dla Ojczyzny, a jeśli zajdzie potrzeba, oddać dla niej życie. I tak było. Umierali na polach bitew, w więzieniach i na zesłaniu. Dlatego uroczyste obchodząc dzień 11 listopada jako święto narodowe, nie wolno nam o nich zapomnieć, a pamięć o ich poświęceniu winniśmy przekazywać naszym dzieciom i naszym wnukom. Tylko w ten sposób spłacimy dług wdzięczności wobec naszych przodków, którzy cierpieli i przelewali krew, aby Polska była wolna.

Zeby Polska była Polską przez 123 lata niewoli walczyły całe pokolenia Polaków. To im od 11 listopada 1918 r. zawdzięczamy wolność, poczucie dumy narodowej, możliwość pielęgnowania polskich tradycji oraz honorowania bohaterów. Dziś ojczyzna oczekuje od nas tego, co najważniejsze –

pamięci o jej wielkich synach i miłości do ziemi ojczystej.

My Polacy, mieszkający na obczyźnie, nie zapominamy o historii naszej Ojczyzny. Z tego też powodu w naszej parafialnej Sobotniej Szkole dnia 11 listopada br. uczniowie przypomnieli

tamte czasy, deklamując wiersze, słuchając pieśni i piosenek o tematyce żołnierskiej, bo „to wielka jest rocznica jedenasty listopada!... Tym, co zmarli za Ojczyznę, hołd wdzięczności Polska składa.“

Małgorzata Hajduk

XVI FORUM CHARYZMATYCZNE

W dniach 10-12.11.17 r. w Geseke k. Paderborn odbyło się XVI Forum Charyzmatyczne zorganizowane dla polonijnych Wspólnot Modlitewnych Odnowy w Duchu Świętych. Było to spotkanie dla grup Odnowy Charyzmatycznej łączące Polonię z Niemiec, Luksemburga i Belgii w modlitwie i uwielbieniu Pana wyrażającej się również poprzez śpiew będący ważnym elementem charyzmatycznym wyrażenia chwały i czci dla Pana. Za oprawę muzyczną odpowiadał zespół „Mocni w Duchu“.

Spotkanie rozpoczęło mszą św., którą koncelebrował ks. bp W. Lechowicz, odpowiedzialny za duszpasterstwo polonijne w Europie. Ks. Biskup prosił uczestników o przekazanie pozdrowień dla księży proboszczów i wikariuszy w swoich parafiach. Oprócz naszej Wspólnoty w Forum uczestniczyli także parafianie z PMK w Hamburgu.

Codziennie mogliśmy wysłuchać konferencji wygłoszonych m.in. przez o. Pawła Sawiaka SJ i o. Radosława Rafała, którzy mówili o często niepojętym dla nas

ludzi, działaniu Ducha Świętego. Przypomnieli o ufności, gdy dzieją się w naszym życiu rzeczy, których nie rozumiemy i z których wynika dobro, to właśnie Duch Boży działa w naszym życiu. Przepiękna konferencja pt. „*Ducha nie gaście*”, w której o. Radosław uwypuklił fakt, że jesteśmy przez Niego wybrani i naznaczeni oraz przestrzegał nas, przed byciem „letnimi chrześcijanami”. Nasze życie duchowe nie może polegać tylko na niedzielnych spotkaniach uwielbienia, lecz na codziennym trwaniu w Jezusie poprzez otwarcie się na działanie Ducha Świętego. Przypomniał jak ważna jest modlitwa o miłość, aby nasza relacja z Bogiem przekładała się na kontakty międzyludzkie w rodzinie i pracy. Ojciec Paweł Sawiak nawoływał, aby wciąż na nowo podsycać ogień zapalony w nas przez Chrystusa.

Szczególnie w trudnych momentach powinniśmy pamiętać, że Bóg jest z nami i podtrzymuje ten płomień, kiedy my sami nie mamy już ludzkiej siły. Ważnym elementem Forum był sakrament pojednania oraz modlitwa o uzdrowienie, podczas której dokonały się cuda. Było to wspaniałe doświadczyć, jak wielki jest nasz Bóg i jak dba o swoje dzieci, którymi jesteśmy my. W trakcie tego uwielbienia modliliśmy się za siebie nawzajem, co spotęgowało uczucie jedności, podkreślające, że jesteśmy wspólnotą ludzi wierzących, czyli Kościołem.

Podsumowując czym było właściwie Forum Charyzmatyczne? Subiektywnie napiszę, że odczuciem bliskości żywego Boga, Jego zapewnieniem o nieskończonej miłości, czyli po prostu uczuciem pełnego szczęścia.

Ela z grupy modlitewnej „Źródło Życia”

SPOTKANIE OPŁATKOWE „ŻYWEJ RÓŻY”

W niedzielę **14 stycznia 2018 r.** po mszy św. o godz. 15.00 odbędzie się w naszej Misji spotkanie opłatkowe Żywej Róży. Zapraszamy wszystkich członków Kół Żywego Różańca na to doroczne spotkanie.

W MINIONYM CZASIE ODESZLI DO WIECZNOŚCI

+ . Franciszek Kobierzyński, + . Czesława Buczyńska, + . Krystyna Ojdowski,
+ . Ursula Paegelow, + . Sabina Jachewicz.

DOBRY JEZU, A NASZ PANIE, DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE.

SPOTKANIE RODZIN SZENSZTACKICH

Wśród 15.11.17 r. po mszy św. wieczornej spotkaliśmy się tradycyjnie w sali parafialnej przy kościele św. Józefa. Na początku spotkania został przedstawiony nam ks. Robert Elak, który to będzie prowadził nasze Kręgi. Następnie p. Hanna Drojecka poinformowała zebranych o pielgrzymkach i wyjazdach Ruchu Szensztackiego w przyszłym roku kalendarzowym.

Dalszym punktem, który omawiano na spotkaniu, były impulsy: między innymi "Sługa Boży o. Józef Kentenich - założyciel, kapłan, przyjaciel i wychowawca". Każdy z nas otrzymał tekst, który musiał przeczytać a następnie krótko, w paru zdaniach napisać, jakie jest moje doświadczenie Jego osoby i Maryi w moim życiu, w życiu każdego z nas.

Następnie dzieliliśmy się doświadczeniami, radościami i zmianami, jakie przeżywamy odkąd Matka Boża Trzykroć Przedziwna jest w naszym życiu.

Cale nasze spotkanie przebiegało w ciepłej, radosnej i rodzinnej - szensztackiej atmosferze. Zakończyliśmy je Apielem Jasnogórskim o g. 21.00.

*Kochana nasza Matko,
dziękujemy za piękny dar
spotkania się z Tobą
a przez Ciebie z Twoim
Synem Jezusem Chrystusem.
Podaj nam Matko pomocną dłoń,
bądź zawsze z nami, od złego chroń,
Gwiazdą przewodnią w ciemnościach bądź,
Matko - Królowo Ty nami rządz!*

Hanna Drojecka

DOM RAIN MANA

Gdy Pani Szmytkowska przyjaźnie przywitała mnie u progu swego mieszkania w Sopocie, nagle wyskoczył z przyległej kuchni mężczyzna w wieku około 30 lat z twarzą umazaną pomidorową zupą.

- Mati - powiedziała Pani Ewa łagodnie - przywitaj się z panią Marylą.... Mati spojrzał na mnie przelotnie i odwrócił twarz w stronę taty - Pana Szmytkowskiego, który ostrożnie usunął resztki zupy z brody Mateusza.

Mati ma 35 lat i jest dotknięty autyzmem. Słowo „autyzm” pochodzi z języka greckiego i oznacza „sam”, „samotny”. Jest to zaburzenie, które dotyka 1% populacji i manifestuje się już we wczesnym dzieciństwie. Charakteryzuje się poważnymi problemami w postrzeganiu świata, umiejętności uczenia się, porozumiewania z otoczeniem oraz nawiązywania i utrzymywania kontaktów społecznych.

Osoby z autyzmem żyją w permanentnym obciążeniu natłokiem doznań zmysłowych, przy jednoczesnej niemożności ich selekcji i ukierunkowania. Przytłacza ich niezliczona ilość bodźców wzrokowych, akustycznych i dotykowych (haptycznych), których nie potrafią przetwarzać, a przede wszystkim je komunikować. Słuszne jest porównanie ich cierpienia do męki kogoś, kto zamknięty w ciasnym, gorącym pomieszczeniu, odziany w gruby, gryzący sweter, przy głośnej muzyce, dyskotekowym, migającym świetle i otwartym na hałaśliwą ulicę oknie jest zmuszany do napisania ważnego listu.

- To boli - mówi Mateusz.

Awrażeń, uciekając we własny świat powtarzalnych, codziennych rytuałów, które im pomagają w uzyskaniu spokoju i poczucia bezpieczeństwa. Ten bezpieczny świat jest jednocześnie światem samotności

i wyobcowania. Część osób dotkniętych autyzmem wykazuje niezwykle zdolności np. matematyczne – jak słynny protagonista nagrodzonego Oscarem filmu: *"Rain Man"* z niezapomnianą kreacją Dustina Hoffmana, który mistrzowsko ucieleśnił postać człowieka potrafiącego przeliczyć setki rozdań karcianych i operacji maszyn w kasynie, genialnie je „oszukać”, wygrywając ogromne sumy dolarów. Jednocześnie z prostym zadaniem - jak samodzielnie wydać choć jednego dolara, miał wielkie trudności. Charakterystyczne są również inne wyjątkowe uzdolnienia osób z autyzmem, jak np. zadziwiająca pamięć do nazw ulic i okolic, konstrukcji językowych, jak również wysokie umiejętności niektórych z nich w dziedzinie obsługi komputera bądź programowania. Właściwa terapia, cierpliwość, akceptacja osób z autyzmem z ich osobliwościami jak i otoczenie ich atmosferą bezpieczeństwa mogą przyczynić się do osiągnięcia przez niektórych z nich samodzielności w wieku dorosłym. Niestety tylko 10% udaje się to. Co więc z tą resztą, z tymi 90%, gdy ich rodzice odejdą?

W Polsce, jak dotąd, nie stworzono systemu wspierania dorosłych osób z autyzmem, taka kategoria niepełnosprawnych do niedawna prawie nie istniała. W typowych ośrodkach pomocy społecznej, nastawionych na komunikujących swe potrzeby pacjentów, autycy nie mają szans na godne życie. Powszechnie stosowanym rozwiązaniem są silne dawki leków, które w ich przypadku mają absolutnie kontraproduktywny skutek.

Stworzenie godziwych warunków życia, terapii, rehabilitacji i adekwatnej pracy, a przede wszystkim zapewnienie stałego bezpieczeństwa - to wyzwanie, którego się podjęła **Fundacja Domu Rain Mana**.

Iniciatorką, sercem i motorem fundacji jest mama Mateusza, pani Ewa Szmytkowska. Historia Fundacji sięga roku 2005, kiedy to pani Ewa poszukiwała dla wówczas 18-letniego Mati adekwatnego ośrodka opieki i rehabilitacji. Niestety – z bardzo bolesnym wynikiem - negatywnym. *"Płakać i się załamać mogą później"* - pomyślała, zakasała rękawy i zmobilizowała złączonych wspólnym losem rodziców i przyjaciół do założenia Fundacji Domu Rain Mana.

Fundacja ta jest organizacją wyłącznie wolontarystyczną. Przez wiele lat aktywność jej działaczy koncentrowała się na pogłębianiu wiedzy, pozwalającej zrozumieć problemy związane z autyzmem i stworzeniem platformy informacyjnej dla rodziców i opiekunów osób z autyzmem. Fundacja wydaje również profesjonalny półrocznik „Autyzm”, organizuje szkolenia dla rodziców i specjalistów, konferencje naukowe, zajmuje się poradnictwem i konsultacjami rodzinnymi.

Najważniejszym jednak projektem Fundacji jest budowa Domu Rain Mana, czyli ośrodka bezpiecznego pobytu stałego, rehabilitacji, terapii i miejsca pracy dla osób z autyzmem, których rodzice już odejdą. Planowana jest również opieka dla podobnie zaburzonych osób, dowożonych z okolic. Ten wielki projekt realizowany jest wyłącznie za pomocą środków charytatywnych. Niestrudzona Pani

Ewa i inni działacze Fundacji organizują od wielu lat koncerty i aukcje sztuki. Poruszeni losem osób z autyzmem oraz ideą Domu Rain Mana muzycy uświetniają koncerty, które odbywają się każdego roku w sopockiej Operze Leśnej.

- *Jaki jest stan projektu na dzień dzisiejszy?* - Z tym pytaniem zwracam się do Pani Ewy. - *Jesteśmy dumni z zakupu działki o powierzchni 8,5 ha. Jest położona w pięknych Borach Tucholskich we wsi Kwieki koło Czerska. Na działce przed zakupem stała już kapliczka z figurką Matki Boskiej. Jesteśmy więc w dobrych rękach* – z uśmiechem dodaje Pani Ewa.

- *Na wsi, gdzie tempo życia jest mniejsze, osoby autystyczne łatwiej się przystosowują, a ich specyficzne zachowania nie budzą szczególnej uwagi i nie powodują zażenowania. Obserwujemy to podczas organizowanych przez Fundację dorocznych pikników integracyjnych, na których nasze „autyki”, ich rodzice i przyjaciele spotykają się z mieszkańcami „naszej” wsi. Od wielu lat przyjmowani jesteśmy z wielką serdecznością. Dom Rain Mana stwarza również szansę na miejsca pracy w Kwiekach, co powoduje, że i miejscowi z niecierpliwością oczekują rozpoczęcia budowy.*

- *Projekt architektoniczny oraz kosztorys już od dawna istnieją. Udało się również zebrać 660.000 zł, co stanowi około 30% potrzebnej sumy, w wysokości 2.200.000 zł. Rodzice i przyjaciele naszych podopiecznych „opodatkowują” się, czyli co miesiąc czynią wpłaty na fundusz budowy, a także przeznaczają 1% podatku dochodowego*

na rzecz Fundacji. Również osoby prywatne oraz grupy - jak na przykład uczestnicy balu andrzejkowego, organizowanego corocznie w asyście Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu, wbudowali swą „cegiełkę” - 2000 zł w nasz dom.

- *Jesteśmy wdzięczni wszystkim donatorom, każda kwota, nawet i ta najmniejsza kropelka w morzu naszych potrzeb, zbliża nas do upragnionego Domu Rain Mana* - mówi uśmiechnięta Pani Ewa, wręczając mi kartkę informacyjną z numerem konta Fundacji.

Twarz Pani Ewy jest pełna pogody, energii i zdecydowania. *Skąd ten optymizm* - pomyślałam - *skąd ta wiara w to, że choć lata lecą, „autyki” są już dorosłe, a ich rodzice już starszymi ludźmi...*

Kto zechciałby pomóc - zarówno osoby prywatne jak i firmy - np. w ramach świątecznej pomocy - proszone są o wpłaty na niżej wymienione konto:

ING Bank Śląski,

nr 30 1050 1764 1000 0022 9906 6064

Kontakt: Fundacja Domu Rain Mana

Ewa Szmytkowska

ul. Oskara Kolberga

81-881 Sopot

Tel. 0048 58 551 84 72.

Serdeczne dzięki!

Z Ewą Szmytkowską rozmawiała

Maria Mikoda

ainmana.pl

O AKCIE ODNOWIENIA PRYZRZECEŃ MAŁŻEŃSKICH

Akt odnowienia przyrzeczeń małżeńskich jest doniosłą uroczystością, bardzo ważną dla małżonków. Praktykuje się ją zazwyczaj podczas okrągłych jubileuszy zawarcia związku małżeńskiego, ale nie tylko. Niestety często jest on niezrozumiały, dlatego tylko nieliczni małżonkowie odczuwają wewnętrzną potrzebę brania udziału w takiej uroczystości.

Obchodzenie ważnych jubileuszów tzn. wspomnianie konkretnych, ważnych dat Kościół Katolicki przejął z tradycji żydowskiej. Żydzi już od czasów starożytnych świętowali co 50 lat swoje jubileusze. Kościół Katolicki dopiero w średniowieczu, w roku 1300 z inicjatywy papieża Bonifacego VIII powrócił do przeżywania obchodów roku jubileuszowego. Zarówno Żydzi, jak i chrześcijanie uznają jubileusz za rok szczególnej łaski, przypominający

pochodzenie człowieka od Boga. Stąd również odnawianie przyrzeczeń małżeńskich jest okazją do uświadomienia sobie obecności Boga w naszym małżeństwie i do otwarcia się na Jego moc i działanie.

Każdy jubileusz w Kościele niesie ze sobą okazję do przebaczenia, do odpuszczenia grzechów, do możliwości odnowienia więzi z Bogiem i bliźnimi. Dlatego w sposób szczególnie, jubileusz małżeństwa jest okazją do tego, by prosić o przebaczenie, jeśli w jakiś sposób zraniliśmy współmałżonka; by przebaczyć to wszystko, co trudno nam wybaczyć oraz by odnowić więź ze współmałżonkiem. Nawet jeśli po ludzku jest to czasem bardzo ciężkie, Bóg obecny w naszym małżeństwie może dzięki swojej mocy uzdalać nas do tego. *„Teksty liturgii odnowienia ślubowania mówią o tym, że to Pan Bóg umacnia wolę i wspiera małżonków, by jeszcze piękniej, jeszcze doskonalej mogli*

wypełnić ślub małżeński i przyrzeczenie, które sobie złożyli. Wszystkie te teksty przepojone są dziękczynieniem za dotychczasowe łaski oraz prośbą o umocnienie woli i wspieranie w łasce wierności.“

Aktu odnowienia przyrzeczeń małżeńskich dokonuje się przed Bogiem, w obecności świadków - zgromadzonej rodziny, przyjaciół, wiernych. Forma może przypominać składaną przed laty przysięgę małżeńską, jednakże nie jest to już przysięga, lecz ponowna deklaracja. Po odśpiewaniu Hymnu do Ducha Świętego, deklarujemy sobie, na pewno o wiele bardziej świadomie, niż przed laty, że chcemy nadal się kochać, okazywać sobie szacunek i żyć w coraz większej wierności małżeńskiej; chcemy trwać przy współmałżonku/współmałżonce, przy takim/takiej, jakim/ jaka on/ona jest do końca życia, w zdrowiu i w chorobie, w radościach, ale i w trudnych chwilach. Czasem małżonkowie pragną, aby oprawa jubileuszu małżeńskiego była szczególnie uroczysta (kleczniki dla nich; na czas odnawiania przysięgi ręce współmałżonków przewiązane stułą; kościół pełen kwiatów). Należy jednak pamiętać, że nie zewnętrzna forma jest tutaj najważniejsza, ale duch dziękczynienia i otwarcia się na łaskę, której Pan Bóg udziela. Ponieważ wypełnienie przysięgi małżeńskiej przerasta nas – słabych ludzi, dlatego przyzywamy Boga Ojca, Syna Bożego, Ducha Świętego i wszystkich świętych, jako gwarantów, którzy pomogą nam to ślubowanie wypełnić.

My jako małżeństwo należące do Domowego Kościoła, mieliśmy wielokrotnie możliwość uroczystego odnawiania naszych przyrzeczeń małżeńskich, najczęściej podczas różnych rekolekcji. Tylko raz do tej pory działa się to podczas Mszy św. odprawianej w naszej intencji z okazji okrągłej, bo dziesiątej rocznicy naszego ślubu kościelnego. Za każdym razem było to dla nas ogromne przeżycie, dzięki któremu mogliśmy odczuć wdzięczność za przeżyte wspólnie lata, za nasze dzieci, za to, że jesteśmy ze sobą, że wytrwaliśmy w miłości i wierności pomimo różnych trudności. Każda kolejna deklaracja o tym, że pragniemy wytrwać razem do końca, odświeżała nasze relacje, wносиła nowy powiew do naszego małżeństwa. Jednocześnie o wiele bardziej niż przed laty, kiedy ślubowaliśmy sobie po raz pierwszy miłość, mieliśmy świadomość obecności Boga w naszym związku; Boga który troszczy się o nas; wybacza za nas, kiedy my nie potrafimy; przeprasza, kiedy my jesteśmy zbyt dumni; kocha miłością cierpliwą, łaskawą, bezinteresowną i nieustającą i uczy nas tak właśnie kochać.

*Opracowali
Anna i Jacek Zielińscy
Domowy Kościół - HH*

Literatura:

- <http://ksieza.archwva.pl/aktualnosci/jubileusz-to-okazja-do-przebaczenia-dlaczego-warto-odnawiac-przyrzeczenia-malzenskie/>
- <http://wdr.diecezjakrakow.pl/rodzina/publikacje/25-odnowienie-przyrzeczen-malzenskich-odkryciem-prawdy-o-obecnosci-chrystusa-celina-wojt>

DAR ŻYCIA...

W wieku 37 lat zaszłam w kolejną, trzecią ciążę, bardzo się cieszyłam, bo zawsze chciałam mieć trojkę dzieci, ale jakoś podświadomie czułam, że coś może być nie tak.

Będąc u ginekologa w 12 tyg. ciąży zostałam poinformowana, że powinnam poddać się, ze względu na wiek, specjalnemu badaniu, którym mierzy się skórę dziecka na szyi, i które wskazuje prawdopodobieństwo niektórych wad wrodzonych. Odmówiłam tego badania, ponieważ nigdy nie chciałam wiedzieć, lepiej przecież żyć nadzieją i wierzyć, że wszystko z naszym maleństwem jest dobrze. Niestety mój lekarz przy normalnym USG zauważył, że coś jest nie tak, i że muszę bezwzględnie udać się do kliniki na badania szczegółowe. Tak też się stało, zostałam umówiona na termin w klinice. Po krótkim badaniu zostałam przekonana do podpisania zgody na Chrombizotenbiopsie - pobranie materiału genetycznego do

badania chromosomów. Te dni oczekiwania na wyniki były chyba najdłuższymi w naszym życiu – i to podświadome przeczucie, że jednak może być coś nie tak z maleństwem. Przecież nie jestem jakąś księżniczką i skoro inni mają niepełnosprawne dzieci i jakoś żyją, to może to i nas spotkać.

I tak się stało wyniki były niekorzystne. Dowiedzieliśmy się, że nasza dziewczynka ma Zespół Downa, i że mamy trochę czasu na podjęcie decyzji - było relatywnie wcześnie 13 tydzień ciąży.

Zaczęły się koszmarne dni i walka wewnętrzna co zrobić, noce nieprzespane i przepłakane, wstyd się przyznać, ale zaczęliśmy szukać argumentów za i przeciw aborcji, zastanawianie się, dlaczego akurat nas to spotkało, co takiego złego zrobiliśmy itd. Wdaliśmy się w dyskusje z szatanem, a z nim jak się dyskutuje, to on bardzo szybko przekręca nas na swoją stronę. Tak było też z nami, mówił: „macie

przecież dwoje zdrowych dzieci, po co wam trzecie chore, nikt prawie nie wie, że jesteś w ciąży, masz płaski brzuch, przecież to są jeszcze komórki, dziecka nie będzie nic bolało, wasze starsze dzieci będą się wstydzić, nikt się o tym nie dowie itd." Doprowadził nas do tego stanu, że pojechałam zabić nasze dziecko.

Te dni tej walki wewnętrznej należą do przeszłości i do najgorszych dni w naszym życiu – nie byłam zdolna wtedy normalnie, racjonalnie myśleć, wysyłałam listy bez znaczków, na goglach pisałam Boże, co mam zrobić, ale była cisza i żadnej odpowiedzi.

Wzięłam od lekarza konieczne skierowanie i pojechałam, mimo iż byłam w tej klinice wiele razy przejechałam i zajechałam za daleko, ale zawróciłam i dojechałam na miejsce, gdzie miałam dokonać aborcji, wiedziałam, że robię źle, ale nie wiedziałam, że aż tak źle. Tam po krótkiej rozmowie, podpisałam papiery do ewentualnego znieczulenia, za chwilę miałam dostać tabletkę, która wywołuje naturalne poronienie. Czekając tam na sofie wyciągnęłam Różaniec z torebki i trzymałam go mocno w garści i wtedy przybiegł do mnie

Profesor z położną i zabrali mnie stamtąd – przekonując, że chce jeszcze raz zobaczyć dziecko, żebyśmy sobie dali jeszcze trochę czasu na podjęcie decyzji.

Przeprowadzili ze mną długą rozmowę, w czasie której cały czas płakałam. Ale wyjechałam stamtąd jakaś spokojniejsza, szczęśliwa, że nic się nie stało, otrzymałam dziwny spokój, którym się cieszę do dzisiaj.

Nasza córeczka urodziła się planowo, nie miała wady serca, żadnych powikłań, po pięciu dniach wyszłam ze szpitala, dokładnie w Wigilie Bożego Narodzenia. Jest szczęśliwą, uroczą dziewczynką, uczęszcza już do przedszkola. Zawsze radosna i uśmiechnięta. Jesteśmy naprawdę szczęśliwi, że jest i dziękuję Bogu dniami i nocami za to. Nasze starsze dzieci ją bardzo kochają. Na samą myśl, że mogłoby jej nie być chce mi się płakać i bardzo współczuje wszystkim mamom które dokonały aborcji, bo tego nie idzie zapomnieć, może nikt nie wiedzieć, ale wiemy my i Bóg i tak ciężko z tym żyć. Dziecka niepełnosprawnego już nie ma, ale pozostaje niepełnosprawna rodzina. Nie wszyscy mają tyle szczęścia, co my.

SZUKAJ PMK W HAMBURGU NA FACEBOOKU

<https://www.facebook.com/polskamisjahamburg>

Zawsze aktualne wiadomości,
zawsze na bieżąco!

WYBORY DO NOWEJ RADY PARAFIALNEJ

Dobiega końca kadencja działalności Rady Parafialnej w naszej Misji. W czasie jesiennej sesji Rady Parafialnej podjęto decyzję, że wybory członków do nowej Rady odbędą się na wiosnę 2018 r. Ks. prob. kan. Jacek Bystron podziękował wszystkim, którzy w tym czasie byli aktywnymi członkami Rady i w ten sposób utożsamiali się z naszą Misją oraz z misją Kościoła we współczesnym świecie.

Kodeks Prawa Kanonicznego (kan. 536) mówi o tym, iż Parafialna Rada duszpasterska stanowi ciało doradcze, które pod kierownictwem proboszcza czuwa nad organizacją życia duszpasterskiego we wspólnocie parafialnej. Rada Parafialna służy radą i pomocą wyrażając swoje opinie.

Wybory do Parafialnej Rady duszpasterskiej odbędą się na podstawie statutu Rady Parafialnej Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu. W myśl §9 p.4-6 - członków Rady wybiera się spośród zgłoszonych przez wiernych kandydatów. Rozpoczęcie zgłaszania kandydatur ogłasza Ks. Proboszcz. Zgłoszenia kandydatów dokonują wierni w formie pisemnej, uzasadniając swój wybór i podając swoje dane osobowe, jak też dokładne dane osobowe zgłaszanego kandydata, wraz

z jego adresem i numerem telefonu. Zgłoszenia kandydatów do Rady Parafialnej można nadsyłać przez okres 60 dni. Po upływie tego czasu lista kandydatów do Rady zostaje podana przez Ks. Proboszcza do publicznej informacji. Wierni mają prawo zgłosić swoje zastrzeżenia i wątpliwości co do poszczególnych kandydatów.

Wdalszym procesie wyboru Rady powinny być zachowane następujące zasady:

- Ks. Proboszcz powołuje Komisję Skrutacyjną w celu wyłonienia przyszłych członków Rady z listy kandydatów.
- Nazwiska wyłonionych kandydatów powinny być podane do publicznej wiadomości.
- Po upływie 30 dni, gdy nie zostaną zgłoszone zastrzeżenia, wybrać wyłącznie spośród zgłoszonych kandydatów odpowiednią co do liczby Radę.
- Członków ukonstytuowanej Rady Parafialnej należy podać do publicznej wiadomości w Misji, zgłosić w miejscowej Kurii Arcybiskupiej i w Rektoracie Misji.

Proces wyboru nowej Rady rozpocznie się w styczniu 2018 r. o czym zostaną poinformowani Parafianie przez Księdza Proboszcza.

ODWIEDZINY KS. ABPA STEFANA HESSE W SZKOLE SOBOTNIEJ

W sobotę 2 grudnia 2017 r. zawiał do naszej Szkoły Sobotniej ks. abp dr Stefan Heße – metropolita hamburski.

Towarzyszyli mu: nasz proboszcz ks. kanonik Jacek Bystron, Konsul Generalny pan Piotr Golema i przewodniczący Rady Parafialnej pan Zenon Zieliński. Na początku nasz dostojny Gość spotkał się z rodzicami na wspólnej kawie i pysznym cieście. Rozmawiał także z nauczycielami, żywo interesując się wszystkim, co dotyczyło życia codziennego naszej szkoły.

Następnie, gdy zadzwonił dzwonek na lekcję, Ks. Arcybiskup odwiedził uczniów w poszczególnych klasach. Dzieci z radością witały niecodziennego Gościa i chętnie odpowiadały na zadawane pytania. Z kolei Jego Ekscelencja „próbował się” w języku polskim. Jednakże po kilku próbach

wymówienia słowa „szeleszczę” stwierdził, że nie należy on do najprostrzych.

Na koniec wszyscy spotkaliśmy się w kaplicy na wspólnej mszy św., której przewodniczył Ks. Arcybiskup, kierując do nas swoje słowo. W imieniu uczniów Szkoły Sobotniej uczennica klasy ósmej Julka Grochocka podziękowała Ks. Arcybiskupowi za odwiedzinę, troskę i modlitwę.

Barbara Grochocka

KURS PRZEDMAŁŻEŃSKI

I NAUKI PRZEDŚLUBNE
JUŻ DZIŚ ZAREZERWUJ SWÓJ CZAS

Już dzisiaj informujemy, że w dniach **od 19 lutego do 23 lutego 2018r.** odbędzie się w naszej Misji kurs przedmałżeński i nauki przedślubne dla wszystkich, którzy zamierzają zawrzeć sakramentalny związek małżeński.

Katechezy dla narzeczonych będzie prowadził pan dr hab. Mieczysław Guzewicz, członek Rady ds. Rodziny przy Konferencji Episkopatu Polski oraz nasi duszpasterze.

**Zapisy odbędą się na pierwszym spotkaniu,
w poniedziałek 19 lutego 2018 r. o godz. 20.00,
w kościele św. Józefa (Gr. Freiheit 41, HH-Altona).**

REGULACJE PRAWNE WS. WYSTĄPIEŃ Z KOŚCIOŁA

Często spotykamy się z praktyką, iż **C**obywatele polscy przyjeżdżający do Niemiec występują na mocy formalnej deklaracji złożonej w urzędzie stanu cywilnego z Kościoła katolickiego, aby nie płacić obowiązkowego podatku kościelnego.

Ostatnio coraz częściej pojawia się także sytuacja, którą można nazwać zatajeniem przynależności do Kościoła. Chodzi tu o osoby, które przy zgłoszeniu się w urzędzie meldunkowym nie wypełniają rubryki o przynależności kościelnej, czyli faktycznie deklarują się jako bezwyznaniowi. W świetle prawa podatkowego w Niemczech, osoba która zataiła przynależność do Kościoła, po ujawnieniu tego faktu musi się zadeklarować (albo wystąpić z Kościoła albo w nim zostać), a zaległe podatki trzeba zwrócić państwu. Osoba, która przeoczyła wypełnienie rubryki „wyznanie” może udać

się do swojej parafii (na przykład do biura parafialnego Polskiej Misji Katolickiej) i tam dokonać odpowiedniej korekty.

Coraz częściej zdarza się również i tak, że osoba która nie wypełniła w trakcie zameldowania rubryki „wyznanie” sądzi, iż uniknie w ten sposób płacenia podatku kościelnego, ale pracodawca nie sprawdzając dokładnie przynależności religijnej swego pracownika odprowadza podatek kościelny do odpowiedniego urzędu. Wówczas osoba ta płaci podatek, ale nie figuruje w urzędzie kościelnym jako „katolik”, a więc siłą rzeczy nie jest członkiem Kościoła, bo tego nigdy nie zadeklarowała. Należy wtedy niezwłocznie uregulować taką sytuację zgłaszając się w biurze parafialnym celem dokonania korekty.

Stolica Apostolska i Konferencja Biskupów Niemieckich uzgodniły we wrześniu 2012 r. regulacje dotyczące konsekwencji

wystąpienia z Kościoła katolickiego. Zaaprobowane zostało kościelne prawo zgodnie z którym osoba, która złożyła wobec władz państwowych deklarację o wystąpieniu z Kościoła - traci prawo do bycia jego członkiem. **Tym samym traci dostęp do sakramentu spowiedzi i Eucharystii, nie może być rodzicem chrzestnym ani sprawować kościelnych urzędów.**

Dokument w kwestii dotyczącej pochówku osób, które wystąpiły, używa łagodnego sformułowania, że "można" odmówić takiej osobie pogrzebu katolickiego.

Zmianie uległy pewne szczegółowe regulacje dotyczące wystąpień z Kościoła. Dotychczas oświadczenie przed urzędem państwowym o wystąpieniu z Kościoła łączyło się automatycznie z kościelną karą ekskomuniki. Obecna regulacja odróżnia zagrożenie utraty praw członka Kościoła od praktycznych następstw (jak np. ekskomunika) i akt ten uzyskuje nowe znaczenie teologiczne.

Watykan zobowiązuje Kościół w Niemczech do tego, aby zaproponował każdemu, kto wystąpił, trzy możliwości:

- 1) *W przypadku, gdy osoba występująca trwa tylko przy swojej decyzji o wystąpieniu, wtedy traci prawa członka Kościoła.*
- 2) *Jeśli jednak wierna lub wierny wyrazi wolę powrotu, wtedy dochodzi do pojednania i przywrócenia pełnych praw członka Kościoła.*
- 3) *W przypadku, gdy jednak dana osoba wyzna oficjalnie, że nie wierzy w Boga lub odrzuca nauczanie Kościoła w innych ważnych punktach, wtedy biskup miejsca może rozpocząć formalną procedurę prowadzącą do ekskomuniki. W nowym prawie zastrzega się, że może ona zostać cofnięta, gdy osoba, na którą została ona nałożona wyrazi żal i oznajmi o swoim powrocie do wiary Kościoła katolickiego*

Opracowano na podstawie KAI

GRUPY PARAFIALNE DZIAŁAJĄCE W NASZEJ MISJI

CHÓR PARAFIALNY - Czwartek, godz. 19.45

KOŁO KOBIET KATOLICKICH - Wtorek, godz. 10.30

ŻYWY RÓŻANIEC - 1. środa miesiąca, godz. 19.00

KOŁO PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA - 2. środa miesiąca, godz. 19.00

RUCH RODZIN SZENSZTACKICH - 3. środa miesiąca, godz. 19.00

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO - 4. środa miesiąca, godz. 19.00

KRĄG BIBLIJNY - Czwartek, godz. 17.00

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH - Czwartek, godz. 19.45

DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE „PORT” - Piątek, godz. 19.45

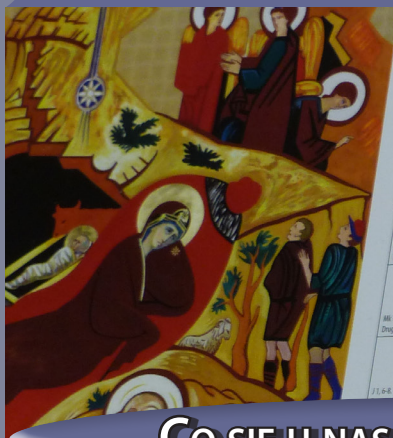
MODLITEWNA GRUPA WSPARCIA „WIECZERNIK” - Sobota, godz. 14.30

GRUPA MODLITEWNA „ŹRÓDŁO ŻYCIA” - Niedziela, godz. 19.30

GRUPA LEKTORÓW - kontakt z ks. Tomaszem 040/ 76 90 27 49

DOMOWY KOŚCIÓŁ - WSPÓLNOTA DLA MAŁŻEŃSTW I RODZIN

kontakt z księdzem Robertem 040/71663813

Nd - Sun - Dom	Pn - Mon - Lun	Wt - Tue - Mar	Śr - Wed - Mer	Cz - Thu - Gio	Pt - Fri - Ven	So - Sat - Sab
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
						20

CO SIĘ U NAS DZIAŁO W MINIONYM CZASIE?

SPOTKANIE W KINIE

Od 2011 r. dzieci ze Szkoły Sobotniej mają okazję regularnie raz w roku spędzać swoje zajęcia szkolne w kinie „Metropolis” w Hamburgu. Podobnie było w tym roku dnia 23.09.17 r., kiedy to nasi starsi uczniowie mieli okazję obejrzeć film pt. „Za niebieskimi drzwiami” w reżyserii Mariusza Paleja. Natomiast dla młodszych dzieci przygotowano na ten dzień zestaw bajek. Słowa podziękowania należą się pani Grażynie Słomka z Deutsch-Polnisches Filmforum e.V. z Hanoweru, która organizuje dla nas te pokazy filmowe w ramach projektu „Filmland Polen für Kinder”.

SPOTKANIE NADZWYCZAJNYCH SZAFARZY KOMUNII ŚW.

W czwartek 9.11.17 r. po mszy św. wieczornej odbyło się w Domu Parafialnym spotkanie szafarzy nadzwyczajnych Komunii św. pełniących swą posługę w naszej Misji. Po modlitwie Ksiądz Proboszcz przywitał wszystkich zebranych. Następnie przypomniał w wielkim skrócie o zadaniach, jakie pełnią szafarze Komunii poprzez swoją posługę przy ołtarzu, czy też nawiedzając chorych z Komunią św. w ich domach lub szpitalach. W trakcie spotkania szafarze dzielili się swoimi doświadczeniami i spostrzeżeniami z posługi przy rozdzielaniu Komunii św. Na koniec Ksiądz Proboszcz podziękował wszystkim za wsparcie, jakie ma w osobach świeckich rozdzielających Komunię św.

WYJAZD DO AZJI

W dniach 12-26.11.17 r. 40-osobowa grupa naszych parafian udała się pod opieką duchową ks. prob. Jacka Bystrona na wyjazd połączony ze zwiedzaniem i wypoczynkiem do Azji. Pod fachową opieką p. Mariusza Jaworskiego z Biura Podróży „Caritas” we Włocławku parafianie zwiedzili piękne zabytki m.in. Tajlandii, Kambodży, Malezji i Indonezji. W Malakka odwiedzili kościół p.w. św. Pawła, a w Singapurze zwiedzili katedrę św. Andrzeja. Był to cudownie spędzony czas przeznaczony na wspólne zwiedzanie, rozmowy, zawiązywanie nowych znajomości czy nawet przyjaźni.

PASOWANIE NA MINISTRANTA

W dniu 25.11.17 r. podczas mszy św. o godz. 12:00 w kaplicy Szkoły Sobotniej trzech chłopców zostało pasowanych do posługi ministranta w naszej Misji. Tego zaszczytu dostąpili: Sebastian Kozak, Karol Kamm oraz Julian Chmiel. Jako ministranci chłopcy będą mogli w pełni posługiwać przy ołtarzu. Gratulujemy nowym ministrantom, a Rodzicom serdecznie dziękujemy za świadectwo dawane synom. Obecnie do posługi ministranta przygotowuje się kilkunastu kandydatów.

KONFERENCJA METODYCZNA DLA NAUCZYCIELI POLONIJNYCH

W dniach 23-26.11.17 r. odbyły się w Poznaniu warsztaty metodyczne dla nauczycieli polonijnych z Czech, Litwy i Niemiec. W spotkaniu tym wzięła udział 2-osobowa delegacja nauczycieli ze Szkoły Sobotniej w Hamburgu: p. Ewa Jabłońska i p. Natasza Jastrzębska. Treścią czterodniowych spotkań były zagadnienia dotyczące edukacji wczesnoszkolnej oraz nauczania w szkole podstawowej (kl. IV-VIII) i średniej.

BÓG CZYTA LISTY

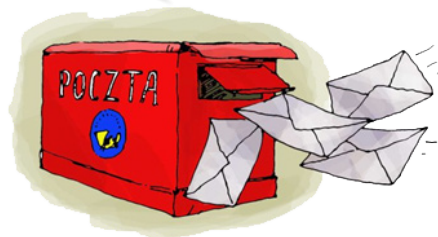

Bambino Gesù, Roma – to chyba najpopularniejszy adres świata. Co roku przychodzi tu 10 tysięcy listów. Do Dzieciątka Jezus piszą dzieci i rodzice.

W kościele Santa Maria di Aracoeli w Rzymie szczególnie czuje się święta Bożego Narodzenia. Na początku Pasterki, gdy ludzie śpiewają „*Chwała na wysokości Bogu...*” uroczyście odśpiewują, ukochaną przez mieszkańców Rzymu, figurkę Dzieciątka Jezus. Po Pasterce figurka jest przynoszona do stajenki. Tam zostaje do święta Trzech Króli. Rzymskie dzieci – jak każda stara tradycja – grają, śpiewają i recytują wiersze Dzieciątka. Figurkę Santa Bambino – jak ją nazywają – znają wszyscy Rzymianie.

Do bazyliki, w której znajduje się drewniana figurka Dzieciątka Jezus prowadzą strome schody liczące 124 stopnie. Listonosz codziennie przynosi tu listy. Piszą je ludzie z odległych zakątków świata. Setki kopert ułożonych ciasno w wiklinowych koszykach. Jedne zaadresowane wielkimi dziecięcymi kolorowymi literami, inne z pomocą dorosłych. Jakieś dziecko napisało: „*Do Dzieciątka Jezus, ul. Nieskończonych Niebios, Miasto Świata!*”. I list trafił do Rzymu z Mediolanu. Na kopertach stemple pocztowe z Wybrzeża Kości Słoniowej, Argentyny, Brazylii, USA, Luksemburga, Holandii, Francji, całych Włoch i z Polski.

W listach są konkretne prośby, intencje i trudne sprawy, które dzieci noszą w sercach. Najczęstszym problemem dzieci są skłócenia rodzice. Proszą więc Dzieciątka Jezus: „*żeby rodzice nie krzydzeli na siebie*”, „*żeby się pogodzili*”, „*żeby się nie rozstawili*”, „*żeby w domu była miłość*”.

Luka przynosi otwarte koperty z zakrytymi – właśnie przyszła świeża poczta. Układa je obok drewnianej figurki Bambino Gesù. Co chwila wspina się tu jakieś dziecko i zostawia list, ktoś się modli.

Jeszcze niedawno listy palono, zgodnie z tradycją i przekonaniem, że Pan Bóg czyta je, kiedy unoszą się z dymem do nieba. – Od 10 lat przechowujemy je w archiwum.

Przyszedł też list z Polski. Proszę przetłumaczyć – mówi Luca. – Bo dostaliśmy go niedawno, a nie rozumiemy. Czytam więc, że dziewczynka jest mała, a jej mama zachorowała na raka. List pisze babcia, a wnuczka dyktuje: „*Dzieciątko Jezus nie zabieraj mi mamy, proszę!*”. Luca wkłada list z powrotem do koszyczka. – *Tak od miesięcy w tej intencji się modlimy.* – *Choć nie rozumiemy polskiego* – dodaje. – Dzieciątka czyta we wszystkich językach.

**Ty też możesz napisać do
Dzieciątka Jezus:
Santa Bambino
Basilica di Santa Maria
in Ara Coeli
Piazza del Campidoglio 4
Roma 00186
Italia**

DUSZPASTERSTWO POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ W HAMBURGU

przy kościele św. Józefa, HH-Altona

(często nazywany kościołem na St. Pauli - na Reeperbahnie)

PROBOSZCZ Ks. kan. dr Jacek BYSTRON	040 18 037 391
Ks. mgr lic. Robert ELAK	0 157 81747312
Ks. mgr Robert KIERBIC	040 71 663 813
Ks. mgr Tomasz SZCZEŚNIAK	040 76 902 749
SIOSTRY WSPÓLNEJ PRACY	040 75 062 074

MSZE ŚWIĘTE W KOŚCIELE ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Grosse Freiheit 41, HAMBURG - ALTONA - ST. PAULI

NIEDZIELA

8.00	
9.30	
11.00	SUMA PARAFIALNA
15.00	DLA DZIECI
18.30	

W CIĄGU TYGODNIA

Poniedziałek	19.00
Wtorek	10.30
Środa	19.00
Czwartek	8.30 i 19.00
Piątek	8.30 i 19.00

MSZE ŚWIĘTE W INNYCH KOŚCIOŁACH W SOBOTY I NIEDZIELE W HAMBURGU

SOBOTA 12.00 i 16.00 (w roku szkolnym) Kaplica St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33

SOBOTA 18.00 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 12.30 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 16.30 HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche, Oldenfelder Str. 25

NIEDZIELA 20.00 HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche, Tannenweg 24a

4. NIEDZIELA MIESIĄCA 16.30 HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche,
Edith-Stein-Platz 1

MSZE ŚWIĘTE W DZIELNICACH HARBURG-NEUGRABEN

Duszpasterz: ks. mgr lic. Rafał Wasielewski tel. (+49) 40 / 76118211

- HH-Harburg - Reeseberg 10, niedziela, g. 8.30 i wtorek g. 19.00

- HH-Neugraben - An der Falkenbek 10, niedziela, g. 12.30 i środa g. 19.00

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

Przed rozpoczęciem i w czasie każdej Mszy świętej
oraz dodatkowo w każdy Pierwszy Piątek miesiąca od godziny 18.00

BIURO PARAFIALNE

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

tel. 040 31 00 40 fax: 040 18 01 64 53 email: biuro@pmk-hamburg.de
www.pmk-hamburg.de

Godziny otwarcia biura:

Poniedziałek 9.00 - 12.30

Wtorek 9.00 - 12.30 / 14.00 - 16.00

Środa 9.00 - 12.30

Czwartek 9.00 - 12.30 / 15.00 - 18.00

Piątek 9.00 - 12.00

Biblioteka parafialna:

II i IV Niedziela miesiąca 10.30 - 12.30

Pomoc psychologiczno-socjalna:

Wtorek godz. 16.00 - 19.00

Poradnia rodzinna:

Poniedziałek godz. 17.00 - 19.00

Grupy Anonimowych Alkoholików:

015110444544

Punkt informacyjno- kontaktowy

NABOŻEŃSTWA

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

- Czwartek i Piątek od godz. 18.00

DO ŚW. JÓZEFA:

- Wtorek - po Mszy św. o godz. 10.30

DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY:

- Środa - godz. 18.45

DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO:

- Piątek - godz. 18.45

1. CZWARTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- O powołania kapłańskie i zakonne

1. PIĄTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- do Najświętszego Serca Pana Jezusa

1. SOBOTA MIESIĄCA:

- po Mszy świętej wieczornej - do
Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

13-GO DNIA MIESIĄCA:

- (od maja do października) po Mszy świętej
wieczornej - Nabożeństwo fatimskie

PARAFIALNA SZKOŁA SOBOTNIA

St. Ansgar Schule - Burgerweide 33

Religia - Język polski - Historia

dzieci od lat 5 do 14 lat

SOBOTA: godz. 9.30 - 12.30 lub godz. 13.30 - 16.30

TERMINARZ ZAJĘĆ SZKOŁY SOBOTNIEJ ZNAJDUJE SIĘ NA STRONIE INTERNETOWEJ

PUNKT KATECHETYCZNY - NAUKA RELIGII - PONIEDZIAŁEK

HH-Nettelburg - Neu Allermöhe - St. Edith-Stein-Kirche, HH-Edith-Stein-Platz 1

- klasy 0-1 g. 16.30 - 17.00

- klasa 2 g. 17.00 - 17.30

- klasa 3 g. 17.30 - 18.15

- klasy 4-5 g. 16.30 - 17.15

- klasy 6-8 g. 17.15 - 18.00

DZIECI PRZEDSZKOLNE - od 3 do 5 lat niedziela godz. 15.00 - Msza święta

- kościół Św. Józefa Große Freiheit 41 - po Mszy świętej krótka katecheza dla dzieci

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW NA ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA I NOWY ROK

WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA - NIEDZIELA - 24.12.2017 r.

Msze święte niedzielne:

St. Joseph (Altona)	godz. 8.00, 9.30, 11.00
St. Erich (Rothenburgsort)	godz. 12.30

St. Joseph (Altona)	Msza św. dla rodzin godz. 16.30
St. Joseph (Altona)	Pasterka godz. 24.00
St. Erich (Rothenburgsort)	Pasterka godz. 24.00

I ŚWIĘTO - NARODZENIE PAŃSKIE - 25.12.2017 r.

St. Joseph (Altona)	godz. 9.30, 11.00, 15.00, 18.30
---------------------	---------------------------------

St. Erich (Rothenburgsort)	godz. 12.30
St. Edith-Stein (Neu Allermöhe)	godz. 16.30
Maria-Himmelfahrt (Rahlstedt)	godz. 16.30
St. Stephanus (Mümmelmannsberg)	godz. 18.00
Hl. Familie (Langenhorn)	godz. 20.00

II ŚWIĘTO - ŚWIĘTEGO SZCZEPANA - 26.12.2017 r.

St. Joseph (Altona)	godz. 8.00, 9.30, 11.00, 15.00, 18.30
---------------------	---------------------------------------

St. Erich (Rothenburgsort)	godz. 12.30
St. Edith-Stein (Neu Allermöhe)	godz. 16.30
Maria-Himmelfahrt (Rahlstedt)	godz. 16.30
Hl. Familie (Langenhorn)	godz. 20.00

„SYLWESTER” - NIEDZIELA - 31.12.2017 r.

St. Joseph (Altona)	godz. 8.00, 9.30, 11.00, 15.00, 18.30
---------------------	---------------------------------------

St. Erich (Rothenburgsort)	godz. 12.30
Maria-Himmelfahrt (Rahlstedt)	godz. 16.30

NOWY ROK - 1.1.2018 r.

St. Joseph (Altona)	godz. 9.30, 11.00, 15.00, 18.30 (w.j. niemieckim)
St. Erich (Rothenburgsort)	godz. 12.30
Maria-Himmelfahrt (Rahlstedt)	godz. 16.30
Hl. Familie (Langenhorn)	godz. 20.00

Adresy poszczególnych kościołów znajdują się na stronie 29

Między symbole a Bożą Prawdą

Mój Adwent

I nastał ten czas. Oczekiwanie,
By przyjąć Pana w godności;
W me serce, pełne miłości.
Tylko czym gotów jest na spotkanie?

Cztery świece mam w wieńcu z choiny,
Bo tyle niedziel w Adwencie,
Klęknię w pokutnym sakramencie
I czekał będę na Narodziny.

Czy takie jest Twe oczekiwanie?
Z duszą prowadzę dysputy,
O grzechu, formie pokuty.
Tylko czym gotów jest na spotkanie?

Czekam tęskno na Twe przyjście Panie;
Niczym Symeon, w pokorze,
Na swe zbawienie, mój Boże.
Na wieczne z Tobą Jezu zjednanie.

Tyś Panie już raz światu zrodzony.
Srogo osądzon przez niego.
Czekam przyjścia powtórnego;
Gdy to każdy z nas będzie sądzony.

Ten czas się zbliża, ku nam nadchodzi.
Bóg w niepojętej miłości
Niesie nam ogrom obfitości.
Alleluja! Niech Bóg się w nas rodzi!

Alfred Dopart,
Hamburg – grudzień 2017

